

θαρισμένη ή αὐτὴ συνήθεια, διὰ τοῦτο ἡμεῖς οἱ εὐρισκόμενοι, κοινῇ βουλῇ καὶ γνώμῃ, φανερώνομεν μὲ τὸ παρὸν γράμμα τὴν αὐτὴν συνήθειαν, ἥ ὁποία ἐκράτησε πάντοτε εἰς τὸ νησίον καὶ εἶναι, ὅτι ἂν ἴσως καὶ ἀπὸ ἀνδρόγυνον ἀποθάνῃ τὸ ἓνα μέρος, ἢ ὁ ἄνδρας, ἢ ἡ γυναῖκα, χωρὶς παιδιὰ, νὰ ἡμπορῇ νὰ παίρῃ τὸ κάθε μέρος τὸ ἰδικόν του πρᾶγμα, ἢ γονὺν ἂν ἀποθάνῃ ἢ γυναῖκα, νὰ παίρουν οἱ συγγενεῖς τῆς τὴν προῖκα τῆς καὶ ὅ,τι ἄλλο πρᾶγμα ἔχει γονικόν τῆς καὶ ὁ ἄνδρας νὰ παίρῃ τὸ ἰδικόν του, χωρὶς νὰ ἡμπορῇ νὰ γυρεύῃ μέρος ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῆς γυναῖκας, τὰς τάσαις(;) του καὶ τὰ ἔξοδα ὅπου ἤθελε κάμει εἰς τὸ σπῆτι καὶ πράγματα τῆς γυναικὸς του, παραστήνοντάς τα. Καὶ παρομοίως, ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἄνδρας, νὰ παίρουν οἱ συγγενεῖς του τὸ πρᾶγμα του ἐντελῶς, χωρὶς νὰ γυρεύῃ ἢ γυναῖκα κανένα μέρος. Καὶ παρομοίως, ἂν ἴσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός, μείνῃ παιδί καὶ μετὰ ταῦτα ἀποθάνῃ, νὰ μὴν ἡμπορῇ τὸ μέρος ὅπου (ζῇ, νὰ) ζητᾷ ἢ νὰ παίρῃ κληρονομίαν, διὰ τὸ αὐτὸ παιδί, οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον, μόνον, ὡς ἄνωθεν, νὰ παίρῃ κάθε μέρος τὸ ἰδικόν του καὶ νὰ στρέφονται ἀκόμη καὶ τὰ χαρίσματα, τόσον τοῦ ἐνὸς μέρους, ὡς καὶ τοῦ ἄλλου, τόσον ὅπου νὰ λαμβάνῃ κάθε μέρος τὸ ἰδικόν του».

317

1732. Πρακτικὸν 31 Ἰανουαρίου Κοινότητος Μυκόνου, περὶ διατιμῆσεως τῶν ὑποδημάτων,
ἐν 144, σ. 73–74.

318

1732. Χάττι σερίφ σ. Μαχμούτ Α', κατὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ τῶν ὀρθοδόξων ὑπὸ τῶν καθολικῶν,
ἐν 76, σ. 58–61.

«...Ὁρίζω λοιπὸν ὅτι νὰ... κάμετε τοὺς ρωμαίους ραγιαδες, ὅπου ἕως τώρα ἐφράγκισαν, νὰ γυρίσουν εἰς τὴν ἀρχαίαν θρησκείαν τους καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξῆς νὰ κάμετε, ὅτι οἱ αὐτοὶ ρωμαῖοι νὰ μὴ πηγαίνουν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰ χάνια τῶν φραγκοπατέρων, διὰ νὰ διδάσκωνται τὴν θρησκείαν ἐκείνων... ἀλλὰ νὰ προσέξῃτε κατὰ πολλὰ, ὅτι ὁ καθένας νὰ κρατῇ τὴν θρησκείαν του, εἰς τόσον ὅπου νὰ κάμῃτε αὐθεντικὴν τὴν περιουσίαν ἐκείνων, ὅπου φραγκίσουν καὶ δὲν ἐπιστρέφουν, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι, μένοντες ἀμετάθετοι, κάμνουσι σύγχυσιν καὶ ταραχήν, αὐτοὺς νὰ ἐξορίσετε...».

319

1733. Προικοσύμφωνον ἀπὸ 20 Μαρτίου, ἐν Νάξω, ἀνέκδοτον,
ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 173.

«...καὶ κάμνει καὶ τὴν μπαρὸ κοντετζιόνε ἢ ἄνω ἀρχόντισσα Βιολάντη, ὅτι τὸ πρῶτο ἀρχοντόπουλο ὅπου κάμουνσιν ἀσερνικό, νὰ τὸ ὀνοματίζουσιν τὸ ὄνομα τοῦ μακαρίτου τοῦ συμβίου τῆς (Κάρλου) καὶ νὰ τοῦ δίνουσι καὶ ὅλα τὰ πράγματα ὅπου συγκαταβαίνουνσιν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μακαρίτη. Θέλει ἀκόμη καὶ κάμνει καὶ τὴν παρὸ χρησιμωτάτη κοντετζιόνε, ὅτι ἀνίσως καὶ δὲν κάμουν παιδί ἐκ τῆς σαρκὸς του — ὅπου ὁ Κύριος νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃ — νὰ εἶναι πάλιν (ἢ προικοδοτίς) κυρία, νοικοκυρὰ νὰ τὸ ἀφήσῃ εἰς ὅποιον ἤθελεν τὴν φωτί-

